կեղեցւոյն՝ տետրակ մի է շարադրեալ, որ գրէ այսպէս՝„

Արդ, Պարոնտէր արդէն 1610ին Եղմի. Պատրիարք դրուեցաւ Դաւթի տեղ, ինչպէս տեսանք Գր. կեսարացւոյ վարքին մէջ. իսկ այս գրիչներ Ջամչեանի ցուցակին նայելով՝ ենթադրած են որ Պարոնտէր 1631ին պատրիարքած ըլլայ։ "Գրիգոր Վ. ոմն„ Պարոնտէրն համարիլ, լոկ սխալ ենթադրութիւն է. նոյն իսկ Ցիշատակարանի բնագիրն ասոր կը հակառակի։ Ցիշատակարանը գրող "Գր. Վ. ոմն„ իր ժամանակին բոլոր անցքերը գրած եւ գիրք մը շինած է, եւ այս գրքին մէջ Պալատու եկեղեցւոյ վրայ ալ գրած է՝ որ է սոյն Ցիշատակարանը. գրողը 1628ին Պոլիս կը վերադառնայ. ինքը "կոմբիւկի Ս. Նիկողայոս„ բնակած է. Հայոց ազգը (եւ ոչ թէ ինքը, վասն զի կը յիշատակէ ի հնուց գործուածները), զայն ընդարձակեր է. 1628ին ինքը Պոլիս կը դառնայ, գլուխ կ'անցնի Պալատու Ս. Մինք. Հրեշտակապետ եկեղեցւոյն շինութեանց, եւ յետոյ եկեղեցւոյն քահանաները գինքը կը նախատեն, վասն զի շինութեանց ծախքին համար ուզած է պնակ բռնել։ Ասոնք պարագաներ են, որ Գր. Պարոնտէր Պատրիարքին չեն յարմարիր ամենեւին, բայց շատ ճիշդ են Գր. Վ. Դարանաղցւոյն համար։

Եւ ահա Եղմի. մատենադարանապետ Մեսրոպ Վ. Նշանեան "Բիւզանդիոն„ (1907) 1387 թուին մէջ Գր. Վ. Դարանաղցւոյ ժամանակագրութենէն (1595—1640) յա-